

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

N^R 6

**PETROLEUM!
EINDELIJK!**

IK HOU VAN EEN MOOIE FILM

JE gaat graag naar de bioskoop en waarom ook niet? Wij moeten je wel niet vertellen dat er goede, uitstekende, minder goede en slechte films zijn.

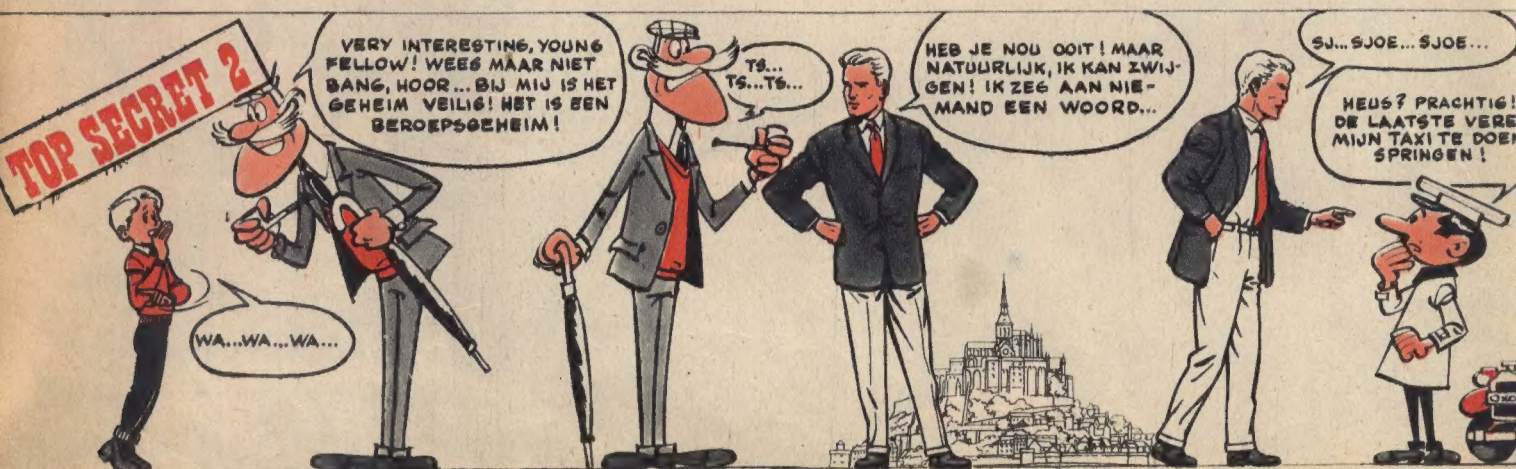
Ik ken jongens en meisjes die ten minste één keer per week naar de bioskoop gaan. Dat ware niet zó erg, indien ze de film met zorg uitkozen, of zich lieten leiden door een degelijke filmcriticus, door hun ouders, grote broer en zus, of leraars. Maar, helaas, dat doen ze niet!

Ze gaan naar om het even welke film kijken. Het is vanzelfsprekend dat ze meestal die film willen zien waarvoor er veel publiciteit gemaakt wordt.

Nu zijn die films niet bepaald de beste of de mooiste!

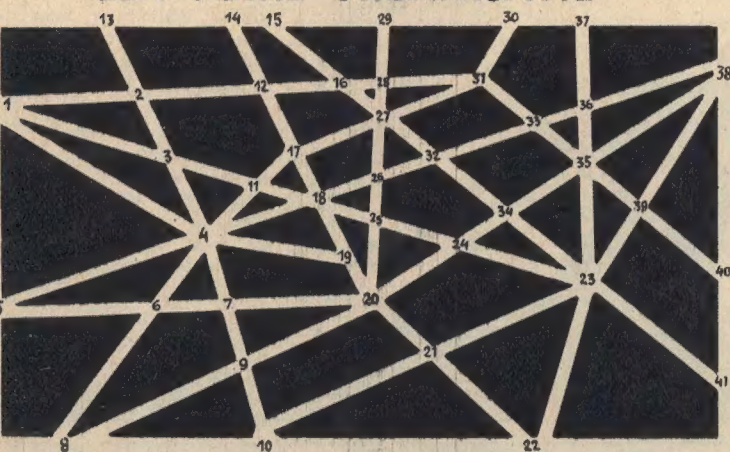
Wanneer je naar de bioskoop gaat, zou je dan niet beter éérst kiezen en keuren, zorgvuldig uitzoeken en pas dan je keuze bepalen? Wij zijn er van overtuigd dat je meer genoeg zal beleven aan een werkelijk mooie film — en die zijn er — dan aan een prent van mindere kwaliteit.

Kuifje

EEN PUIKE ORGANISATIE

Een politiekommis-
saris heeft slechts
vier agenten om de
wegen van deze
stad te bewaken. Op
welke kruiswegen, of
knooppunten, zal hij
ze zetten opdat alle
wegen zouden be-
waakt zijn?

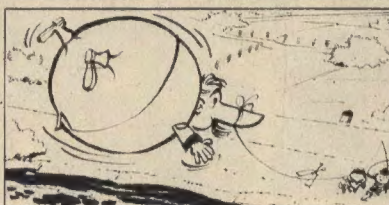
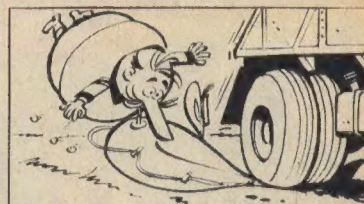
WAT BEKIJKEN DE VISSEN?

Je weet het wanneer
je de cijfers van 1
tot 24 met elkaar
verbindt.

OPLOSSINGEN OP PAGINA 30.

De baron STOEJ en de cha-cha's

TSJOEKE TSJOEKE
TSJOEKE

Edwin DRAKE

EDWIN DRAKE werd geboren in 1819 in een dorpje gelegen op 200 km van New York...

Waarom denk je, Edwin?

Ik vraag me af, wat er aan de andere kant van de horizon ligt...

Op een mooie dag vertrek ik naar het Westen!

Wacht nog maar een poosje, want hedenavond zal het regenen. Ik voel het aan mijn reuma. Ik zal m'n medicijn innemen!

Geneest die medicijn alle ziekten?

Edwin wist niet, dat die « medicijn » later zou gebruikt worden in lampen en dat ze de automotoren zou doen draaien!

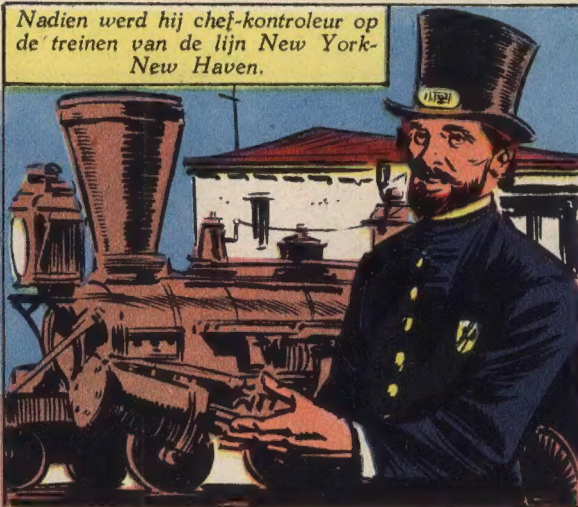
Je hebt het geraden, het was petroleum! In 1838 vertrok Edwin naar het Westen. Ver ging hij niet, hij keerde heel spoedig naar zijn ouders terug.

Toen vond hij een baantje in een winkel van New Haven.

Nadien werd hij chef-kontroleur op de treinen van de lijn New York-New Haven.

Hij huwde en was gelukkig tot op de dag dat zijn jonge vrouw stierf.

Enkele tijd nadien...

Wie is dat?

Het is Edwin Drake. Sedert de dood van zijn vrouw is hij dezelfde niet meer.

En wie gaat thans op hem toe?

Dat is James Townsend, de bankier.

Hij interesseert zich voor een maatschappij die, naar men zegt, petroleum opvangt en verkoopt. Het is de « Pennsylvania Rock Oil Company ».

Ja, men heeft me gevraagd in de maatschappij te treden. Het interesseert me. De rotsolie wordt gebruikt als medicijn, maar de experimenten om ze in lampen te bezigen zijn bevredigend.

Wij hebben te Titusville, in Pennsylvania, gronden gehuurd waar er petroleum te vinden is.

Ik bezit 200 dollar. Dat is mijn bijdrage voor de onderneming!

Tijdens de vergadering van de aandeelhouders van de Pennsylvania Rock Oil Cy...

De produktie verhoogt niet. Wij moeten absoluut meer petroleum opvangen en onze zaken uitbreiden.

Maar waarom wachten we tot de petroleum aan de oppervlakte komt? Waarom boren we niet om de vloeistof uit de grond op te halen?

Ik zoek een vrouwensman die naar Titusville kan gaan. Voel je er iets voor?

En op zekere dag, in december 1857...

Dat is Titusville!

Even later...

Goed, je mag mijn grond huren om er petroleum te winnen, doch maak je geen illuzies. Persoonlijk zou ik geen duit in zulke onderneming steken!

Dokter Brewster, u bent al te sceptisch!

Hier is onze werkplaats!

Dus dat is de beroemde Oil River?

Ja, men noemt ze zo omdat de olie, die hier uit de grond komt, vaak met het water van de rivier meestroomt.

Om een resultaat te bereiken, zullen we de handen uit de mouwen moeten steken!

En de eerste leiding wordt op 7 augustus 1859 in de grond geboord.

Op 20 augustus...

DUEL IN DE W

Tijdens een gevaarlijke oefening weigert de « stato » van De

HET ANGSTGESCHREEU VAN DAN VERBREEKT DE FORMATIE OGEBLIKKELIJK. INSTINCTIEF WUKEN DE PILOTEN UIT EN IN EEN FRAKTIE VAN EEN SEKONDE KUNNEN ZIJ DE VRESELIJKE BOTSING VERMIJDEN...

Mijn stato werkt niet meer. De hulpraketten! Vlug!

KOELBLOEDIG EN BLIKSEMSNEL SCHAKELT DAN DE HULPRAKETMOTOREN IN, MAAR...

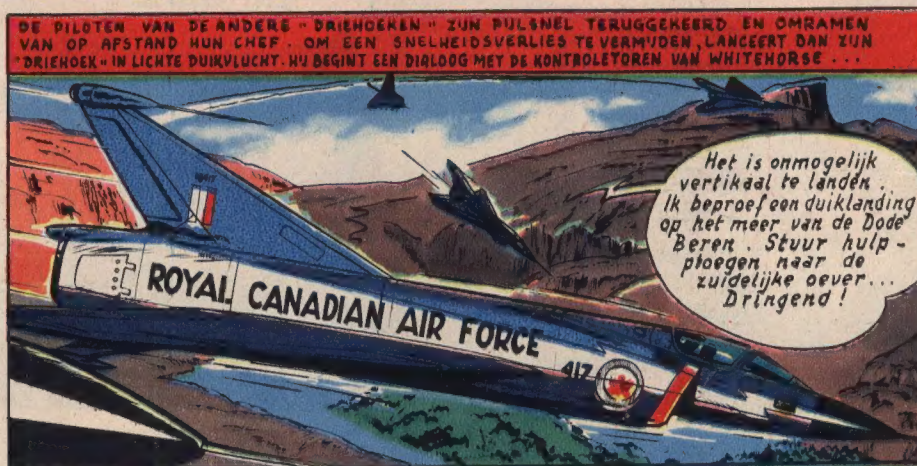
Alle duivels!... NEEN, DAT IS NIET MOGELIJK!

DE RAKETTEN WERKEN NIET!... ONGEHOORD!... ALLE MOTOREN ZIJN UITGESCHAKELD!

Hallo! Hallo! Thunder One aan Whitehorse. "Mayday" "Mayday"! Motoren uitgevallen... Zal trachten het toestel te redden!

DE PILOTEN VAN DE ANDERE "DRIEHOEKEN" ZIJN PULSNEL TERUGGEKEERD EN OMRAMEN VAN OP AFSTAND HUN CHEF. OM EEN SNELHEIDSVIERLIES TE VERMIDEN, LANCEERT DAN ZIJN "DRIEHOEK" IN LICHTE DUIKVLUCHT. HJ BEGINT EEN DIALOOG MET DE KONTROLETOREN VAN WHITEHORSE...

Het is onmogelijk vertikaal te landen. Ik beproef een duiklanding op het meer van de Dode Beren. Stuur hulp-ploegen naar de zuidelijke oever... Dringend!

WAT?... Je bent gek, Cooper! Dat is zelfmoord! Je hebt niet één kans op honderd om dat voor elkaar te brengen!

En zelfs indien er slechts één kans op duizend was, zou ik het proberen...

HE!... Maar die man is stapelgek! VERLAAT HET Vliegtuig! WERD JE UIT, HET IS EEN BEVEL!

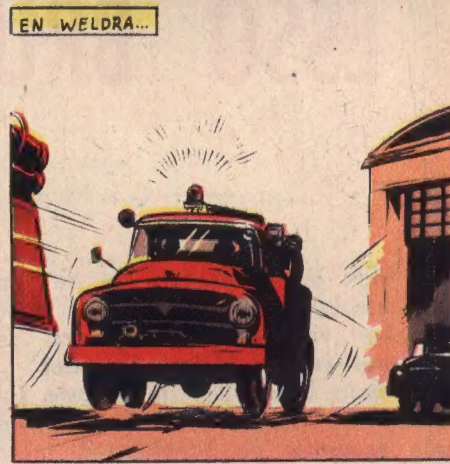
Het is waar, ik heb slechts een geringe kans om te slagen... En indien het mislukt... dan betekent dit MUN DOOD!...

OLKEN

door
Albert Weinberg

opper eensklaps dienst. Een vreselijk ongeluk zal volgen...

(1) ALLUSIE OP EEN BEROEMD AMERIKAANS BOEK: "GOD IS MY CO-PILOT."

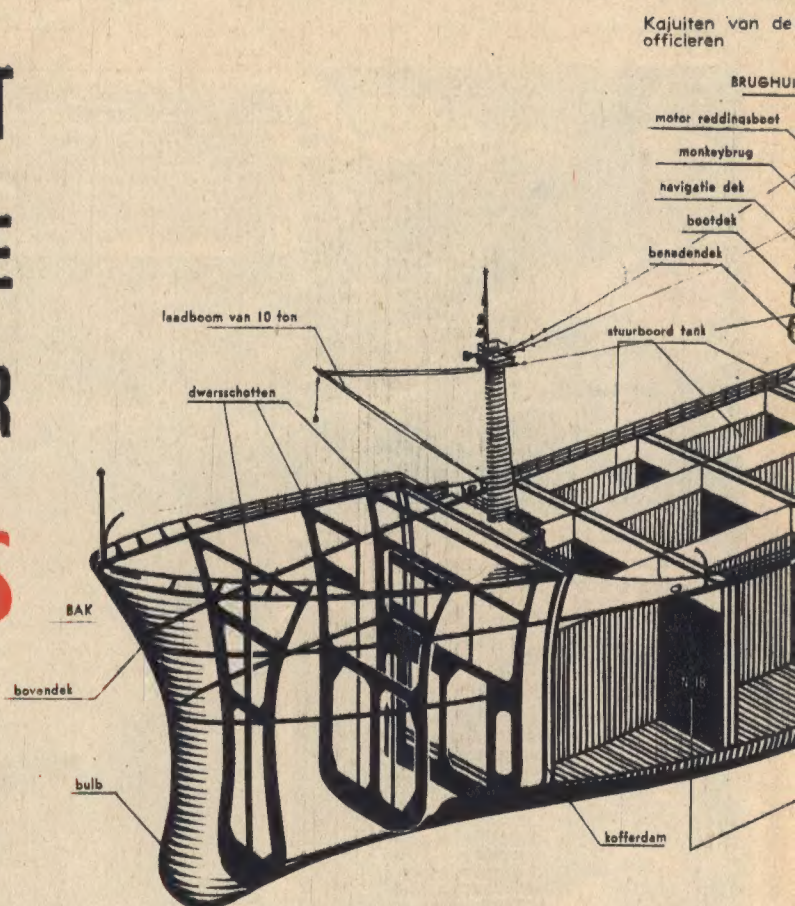
GOEDE VAART AAN DE SUPERTANKER ESSO BRUSSELS

BINNEN enkele dagen ligt de supertanker « Esso Brussels » te Antwerpen voor anker. Deze petroleumtanker van 40.500 ton werd gebouwd op de scheepswerven van Malmö (Zweden).

De « Esso Brussels », de jongste spruit en ook de trots van de Belgische koopvaardijvloot, blijft slechts enkele dagen in de Scheldestad.

De bouw van deze supertanker duurde twee jaar. Hij werd op 26 oktober van het jaar 1959 te water gelaten. Begin maart maakt « Esso Brussel » zijn eerste reis naar het Midden-Oosten.

Wij wensen de « Esso Brussels » een voorspoedige en een behouden vaart en roepen de bemanning een krachtig AHOI toe!

EEN KLEINE VERGELIJKING

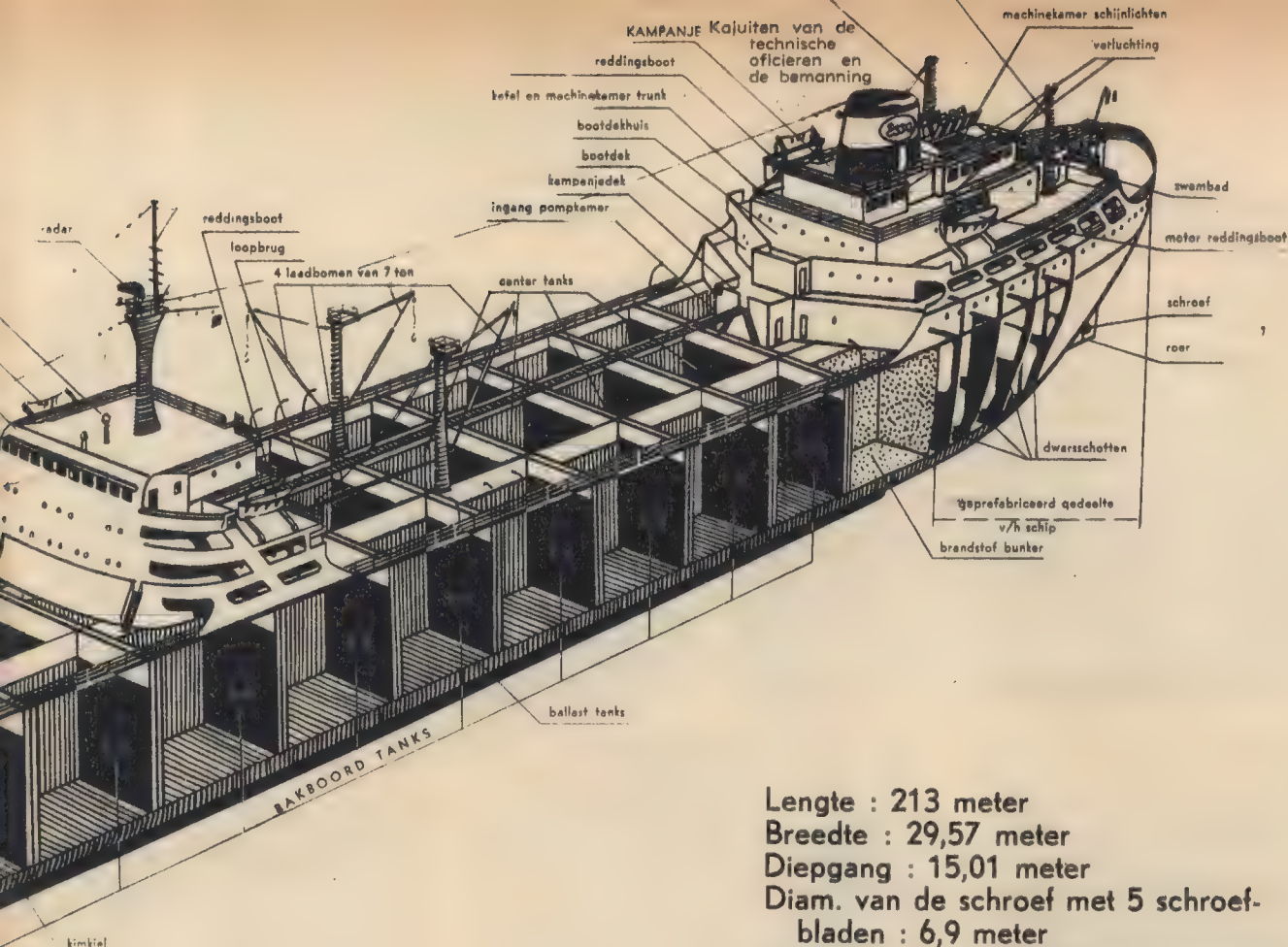
Esso Brussels

Tonnemaat : 40.500
 Vermogen : 16.500 PK
 Snelheid : 31 km per uur
 Prijs : 370 miljoen
 Verbruik per uur :
 4 ton zware olie

Boeing 707

141 ton
 25.000 PK op 8.000 m
 843 km per uur
 350 miljoen
 8.000 lit. kerosine

Lengte : 213 meter
 Breedte : 29,57 meter
 Diepgang : 15,01 meter
 Diam. van de schroef met 5 schroef-
 bladen : 6,9 meter
 Laadvermogen : 56.800 kubiek meter
 Ontlading : ongeveer 12 uur

DE BEMANNING VAN EEN TANKER VAN 40.000 TON :

1 kommandant
 1 eerste officier
 1 tweede officier
 1 derde officier
 1 onderofficier
 9 matrozen
 3 lichtmatrozen
 1 benzinepomphouder

1 chef-mecanicien
 1 tweede mecanicien
 1 derde mecanicien
 1 vierde mecanicien
 3 vijfde mecaniciens
 5 assistent-mecaniciens
 1 elektricien
 3 stokers
 3 schoonmakers

1 ober
 4 stewards
 1 chef-kok
 1 tweede kok-bakker
 1 assistent-kok
 1 cabin-boy

1 radio-telegrafist

AAN DEK : 18 man

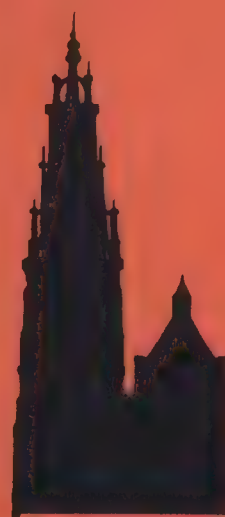
MACHINEKAMERS : 19 man

KAJUITEN : 9 man

TOTAAL : 1 man
47 man

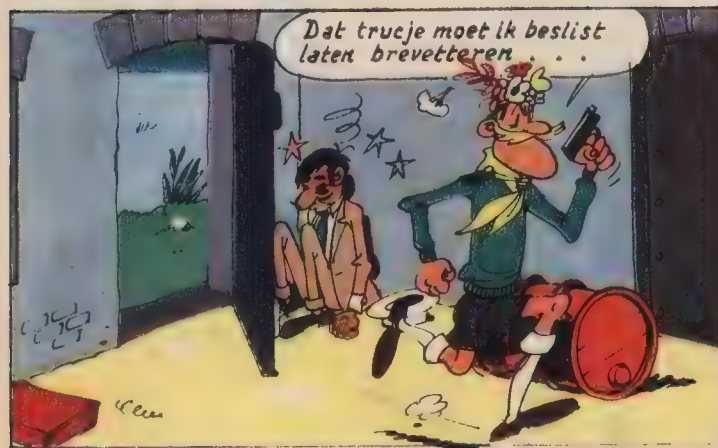
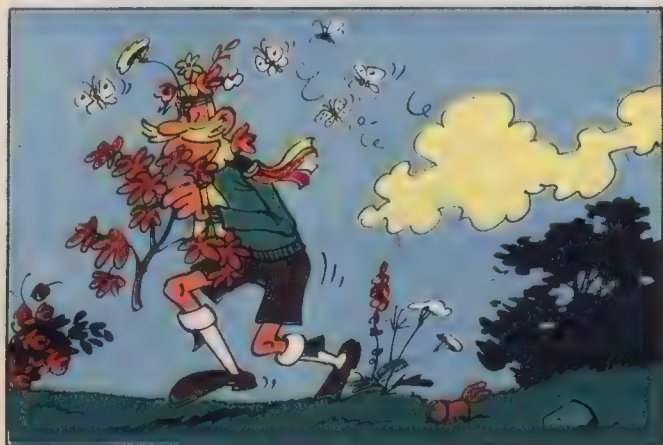
De O.-L. Vrouwekerk
 van Antwerpen : 123,60 m
 De supertanker
 « Esso Brussels » : 213,21 m

Op speurtocht met

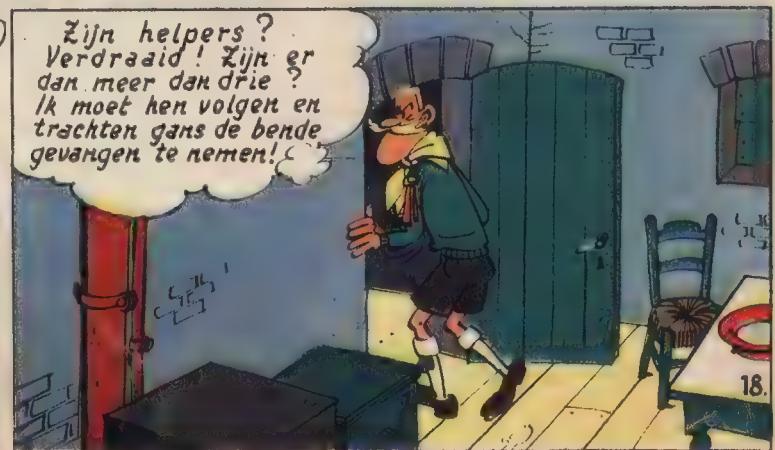
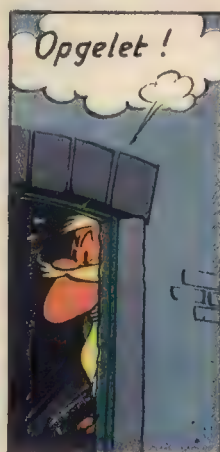
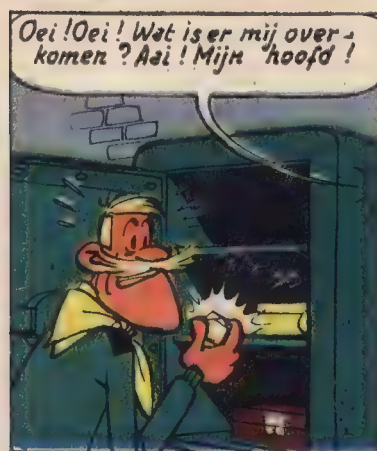
Clifton, de beroemde detective, is op het juiste spoor

KOLONEL CLIFTON

door Raymond Macherot

... zal hij de brandkastdieven kunnen gevangen nemen?...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE 6 ★ BLZ. 13

Afourazim is in het bezit van een groen boekje, waaraan de chef van het spionagenet uit het Midden Oosten veel belang schijnt te hechten. Afourazim slaagt er in Iran te bereiken. Jimmy Stone, agent van de F.B.I., krijgt de opdracht naar Teheran te reizen om aldaar, door bemiddeling van een zekere Ismet Kogloe, contact te nemen met Afourazim...

KOERIER

VIERDE HOOFDSTUK

EEN ZONDERLING RENDEZ-VOUS

DRIE dagen later landde Jimmy Stone in de hoofdstad van Iran, voorzien van een Zwitsers paspoort op naam van Bernard Perrinz, uit Bern. Alhoewel de Amerikanen en de Russen niet met antipatie worden bejegend zoals de Engelsen, die ten rechte of ten onrechte verantwoordelijk worden gesteld voor al de ongelukken van het land, apprecieert men ze in Perzië niet. Wanneer men over hen spreekt, gebruikt men het woord « khâreji », vreemdelingen, en daarin ligt een tikje misprijzen. De Duitsers, de Italianen en de Fransen staan er over het algemeen in een goed blaadje. Voor Stone zou het dus niet verstandig geweest zijn als burger van de Verenigde Staten te komen, te meer daar hij, om zijn opdracht te kunnen uitvoeren, zou moeten contact nemen met de plaatselijke autoriteiten.

Zijn eerste contact met het antieke koninkrijk Perzië liet Jimmy Stone perplex. Hij verwachtte er zich aan te Teheran een klunten te vinden van praal en misère, van weelde en van armoede, van modernisme en van eeuwenoude tradities, van fanatisme en onverschilligheid, kortom van al hetgeen de Arabische steden uit het Midden Oosten een typische en anachronistische fysiognomie verleent. En hij kwam terecht in een stad die helemaal niet geleek op Damas, ook niet op Bagdad en al evenmin op Beiroet. Teheran is Mohammedaans, maar er staat helemaal geen Arabische stempel op gedrukt. Jimmy herinnerde zich uit zijn lessen van geschiedenis, dat de Perzen Ariërs zijn en dat het hedendaagse Iran, in weerwil van het feit dat een deel van zijn bevolking bestaat uit Koerden, Semieten en Turkmenen, toch het merk draagt van zijn verre oorsprong.

Langs brede asfaltbanen reed de taxi naar het hotel. Het groen van hoge, majestatische bomen verzachte de zengende hitte van de Iraanse zomer enigszins. Een onzichtbare stofwolk zweefde over heel de stad als een gouden nevel. Van deze korte tocht behield Stone de indruk van een Aziatische hoofdstad naar het Westen gekeerd, die helemaal geen waarde hechtte aan de plaatselijke

kleur, aan het pittoreske, maar die eerst en vooral kosmopolitisch wilde zijn. Tussen de vele voetgangers, die traag over de straten wandelden, merkte men weinig tulbanden, zwarte of witte — al naar gelang ze gedragen worden door Shèkh of door de zonen van de Profeet — maar zag men wel veel petten. De meerderheid van de wandelaars was naar Europese mode gekleed en veel mannen droegen het hemd boven de broek. De officieren en de soldaten, die men te midden van deze grijze massa opmerkte, zagen er in hun keurige, passende uniformen uit als dandy's. Ze werden echter overtroffen door de jongens uit de begoede kringen, die men « fokoli » noemt. Hun kleding is naar onze smaak veel te schreeuwerig, maar in Teheran geldt zij als voorbeeld van goede smaak.

Het verkeer, dat de agenten moeilijk in bedwang kunnen houden, schijnt drukker dan het in werkelijkheid is. Dat komt wellicht omdat men fietsers, stootkarretjes, bontgeschilderde autobussen en glanzende Amerikaanse auto's druk en wanordelijk door elkaar ziet rijden. Meer dan eens sloot Jimmy de ogen en wachtte op de schok van de botsing, die onvermijdelijk moest volgen. De chauffeur van zijn taxi haalde heksentoeën uit, maar als bij mirakel gebeurde er geen enkel ongeluk! Jimmy dankte er zijn engelbewaarder voor, toen hij ietwat bleek de taxi verliet en naar zijn kamer ging, die de kommissaris voor hem had gereserveerd in de « Majestic », een van de weelderigste hotels van de stad. Hij nam een stortbad en trok een ander pak aan. Daarna dronk hij een flinke whisky om van zijn emoties te bekomen.

Zonder langer wachten telefoneerde hij dan naar Ismet Kogloe, de agent van de F.B.I., dank zij dewelke hij contact zou kunnen nemen met Afourazim. Er verliepen bijna twee minuten alvorens de korrespondent aan het andere einde van de draad afhaakte.

— Hallo! zei eindelijk een stem die naar Jimmy's mening hees en dof klonk.

— Kan u mij in verbinding stellen met Ismet Kogloe?

— Met wie heb ik de eer?

— Met Bernard Perrinz.

Er volgde een stilte. Stone hoorde de man duidelijk hijgen, dan hernam hij met onzekere stem:

— Wat wenst u van hem?

— Ik wens hem een kleine vraag te stellen: HEEFT MEN DIT JAAR VEEL CHIRAZ-TAPIJEN GEEXPORTEERD?

Er volgde een nieuwe stilte en ze duurde langer dan de eerste.

— Hallo! zei Jimmy ongerust.

— Wees niet bang, ik heb niet afgebroken... DE EXPORT VAN DE MEESTERWERKEN VAN ONS KUNSTAMBACHT WORDT IEDER JAAR MOEILIJKE.

— O.K., zei de Amerikaan opgelucht. Wanneer kan ik Kogloe zien?

— Deze avond, om tien uur, indien u zulks wenst. Ik wacht u op in het derde huis links van de Khalilslop. Dat is in de zuidelijke stadswijken. U vindt het makkelijk indien u een stadsplan hebt. Vermits ik u niet ken is het best het wachtwoord te herhalen wanneer wij contact nemen. Wij kunnen niet voorzichtig genoeg wezen!

Een hard geklik volgde. Kogloe had afgehaakt zonder te wachten op het antwoord of op een groet van zijn korrespondent. Het was niet alsof hij door een indringer was verrast. Jimmy haalde de schouders op en hij vroeg zich af wat hij er van denken moest. Hij lei de hoorn neer, stak een sigaret op en wandelde naar het venster. Dit kort telefoongesprek had hem ongerust gemaakt en die onrust ging niet over, integendeel! Hij had de indruk dat het een slecht begin was. Hij had hetzelfde gevoel als de mensen die steeds te laat komen en die zich op het ogenblik dat zij in de rijdende trein springen afvragen of ze wel in de juiste richting reizen?

WIE IS ISMET KOGLOE?

De Khalilslop zag er werkelijk niet aantrekkelijk uit. Om de waarheid te zeggen, het zou moeilijk geweest zijn een steeg te vinden die beter geschikt was om iemand in een hinderlaag te lokken. De politiepatrouilles kwamen hier slechts zelden en zodra het duister was kon het schorremorrie van Teheran hier veilig opereren. Er werden overvallen gepleegd en rekeningen tussen verschillende benden vereffend. De inwoners van de wijk zelf waren eerder schuw en lieten de rovers hun gang gaan. Welke reden kon Ismet Kogloe gehad hebben om juist deze plaats uit te kiezen? Moest hij zo diskreet zijn?

Het derde huis links was een bouwvallig gedoe met een verdieping. De gevel was oud en vuil. Jimmy zocht tevergeefs naar een belknop toen hij merkte dat de deur op een kier stond. Dat wekte zijn argwaan op.

Hij haalde de Mauser, die hij steeds bij zich droeg, uit de holster. Met de voet

VOOR IRAN

Een splonageroman
door André D. Fernandez
Geïllustreerd door R. Follet

schopte hij de deur open en telde tot tien alvorens hij het waagde over de drempel te stappen. Hij tastte met de hand over de linkermuur en vond de schakelaar. Hij drukte er op... Een kleine lamp die tegen het plafond onder een wit porseleinen kap hing floepte aan. Jimmy keek om zich heen. In het vertrek waarin hij stond was niets anders te zien dan een klein venster, waarvan de blinden zorgvuldig gesloten waren. Te oordelen aan het stof dat er lag, was het huis sedert vele maanden onbewoond, maar indien de gewone huurder er niet was, kon men toch merken dat dit huis bezoek had gekregen en dat de «bezoekers» nogal ruw waren te werk gegaan. De oude grijze deken

die over het ijzeren bed lag, was over heel de lengte gescheurd. Dagbladen, oude tijdschriften, prospektussen en kopieën van brieven lagen wanordelijk door elkaar op de grond. De tafel was omgekanteld en twee of drie stoelen waren stuk geslagen. Op de gekalkte muren zag men nieuwe barsten, hier en daar houtsplinters van de deur en op de grond, vlak bij de ingang, bruine vlekken, die veel gelijkenis vertoonden met bloedvlekken.

Stomverbaasd keek Jimmy naar dat onverwacht schouwspel. Het huis waarin hij Ismet Kogloe moest ontmoeten, vertelde het drama dat er zich had in afgespeeld. Dat drama was nog maar pas gebeurd. Jimmy keek op zijn armbanduurwerk: tien uur dertig. Er bestond weinig kans toe dat de agent van de F.B.I. die avond nog zou komen. Zou hij ooit komen? Behoorde hij nog tot de levenden?

Alvorens weg te gaan exploreerde Stone de kamer grondig. Hij wou zijn opzoekingen

Ik wil gehangen worden
indien dit geen boodschap
voor mij is, zei Jimmy Stone.

staken op het ogenblik dat hij, nabij het ijzeren bed, een in krijt geschreven boodschap op de muur ontdekte: 4576 voorafgegaan van de letters BP en gevolgd door de initialen IK.

— Allemachtig! Ik wil gehangen worden indien dat geen boodschap voor mij is! BP en IK, dat betekent waarschijnlijk Bernard Perrinz en Ismet Kogloe. Die vier cijfers zijn een telefoonnummer ofwel een nummerplaat.

Deze ontdekking stelde hem enigszins gerust. Ondanks alles koesterde hij nog enige hoop Ismet Kogloe te vinden... hem levend te vinden!

★

De volgende morgen, nadat hij tevergeefs getracht had de Turk op het nummer te vinden dat hij de eerste maal had gedraaid, vroeg Jimmy aan de inlichtingsdienst de naam en het adres van abonnee 4576. Men antwoordde hem dat de naam op de lijst stond van diegene die niet mochten medegedeeld worden. Nog aarzelde Jimmy. Zou hij het nummer 4576 durven draaien? Hij kon niet langer blijven wachten, hij moest het doen.

Een vrouwenstem, fris en zacht als lentedauw, vroeg hem hoffelijk wat hij wenste. Op dezelfde toon antwoordde Jimmy dat het hem genoeg zou doen, indien hij een woordje mocht richten tot mijnheer Ismet Kogloe. Die naam scheen een diepe indruk te maken op de onbekende korrespondente. Ze onderdrukte een kreet en lei de hoorn neer. Na dertig of veertig seconden hoorde Jimmy een mannenstem.

— Mijnheer Ismet Kogloe is op dit ogenblik niet hier, zei de man kortaf.

— Heeft hij dan geen boodschap voor mij gelaten?

— Ik zal u antwoorden wanneer u me uw naam geeft!

— Bernard Perrinz.

— Ik heb u inderdaad iets mede te delen, mijnheer Perrinz, maar dan moet u zich op ondubbelzinnige wijze kenbaar maken.

Zonder te aarzelen zei Jimmy het wachtwoord. De man gaf het overeengekomen antwoord en voegde er dan aan toe, dat mijnheer Perrinz om tweentwintig uur verwacht werd in een villa van Cherimân. De man deelde hem ook mede waar juist deze villa was gelegen. Hij gaf zoveel details dat Jimmy er duizelig van werd. Hij kreeg de tijd niet zijn vriendelijke korrespondent te danken.

— Zonderling! Zonderling! dacht Jimmy. Eerst geeft Ismet me rendez-vous in een verdachte steeg. Hij komt niet. Ik ga. Ik ontdek dat de lege bouwvallige woning de schouwplaats is geweest van een woeste vechtpartij en dat iemand zijn telefoonnummer op de muur heeft gegrift. Ik zie Ismet niet, maar hij laat me zeggen dat hij me in een villa van Cherimân verwacht. Het lijkt wel een grap... En ik hoop maar dat het een grap blijft en dat die hele zonderlinge geschiedenis niet eindigt in een bloedige tragedie!

MICHEL VAILLANT

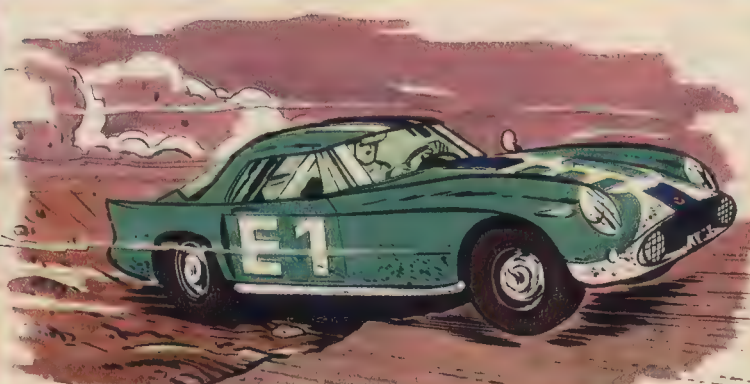
HET CIRCUIT

De race van San Sebastian loopt ten einde. Michel Vaillant

Het koud zweet breekt Michel uit. Hij omknelt het stuur krampachtig.

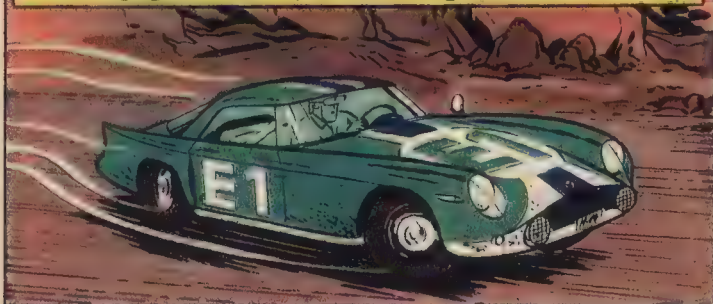
Onmiddellijk laat hij het gaspedaal los. Hij verwacht er zich aan stil te vallen, maar de Vaillante springt over de laatste buil van de weg...

Oef! Dat is weer achter de rug! Alles schijnt goed te gaan!

Op de macadam voert Michel de snelheid progressief op. Hij rijdt in zigzag om te zien of de direktie nog wel in orde is.

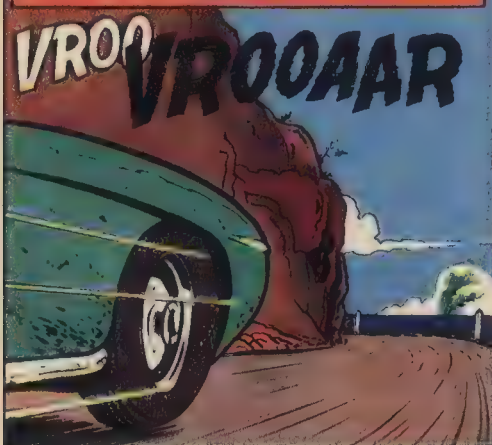

Alles schijnt normaal. Hij heeft weer vertrouwen in zijn wagen...

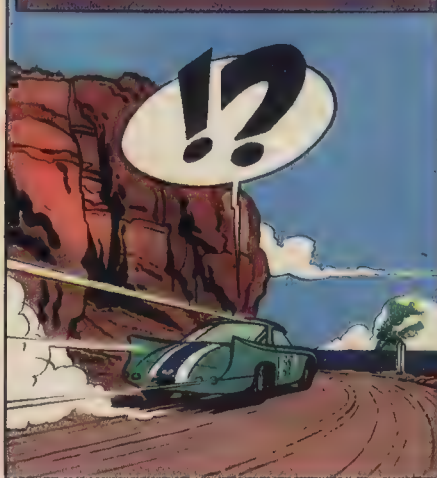
Maar wat betekende die korte doffe slag?

Op het einde van het stuk rechte weg volgen enkele haarspeldbochten. Michel begint de eerste. Hij schakelt terug... De motor huilt...

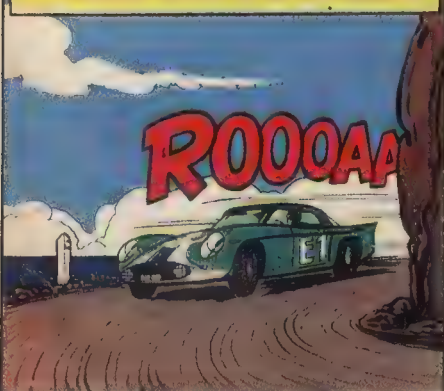
Hij duwt even op de rem... EN STELT TOT ZIJN ONTZETTING VAST...

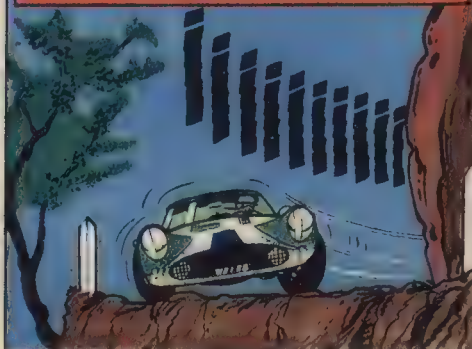
De rem is vastgelopen!

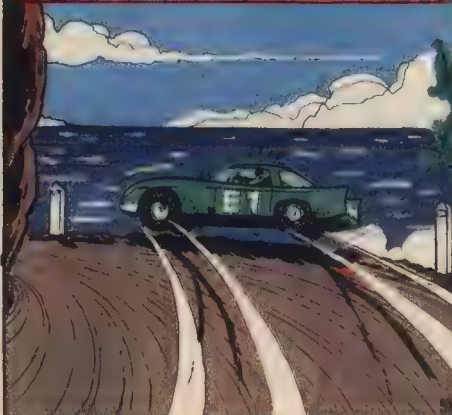
Het heeft slechts drie sekonden geduurd en Michel zit nu in de bocht...

Hij zwenkt het stuur, klemt er zich aan vast... De banden huilen... Hij nadert de uiterste rand van de weg steeds meer en wordt ten slotte

...UIT DE BOCHT GESLINGERD!

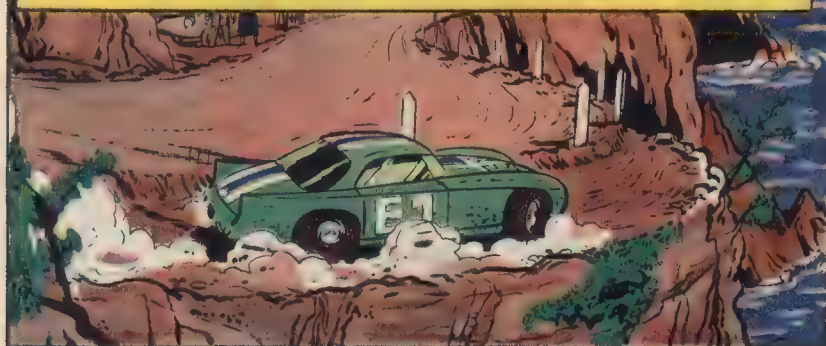
VAN DE ANGST!

door Jean Graton.

gas en is helemaal vergeten dat er een diepe kull in de weg is...

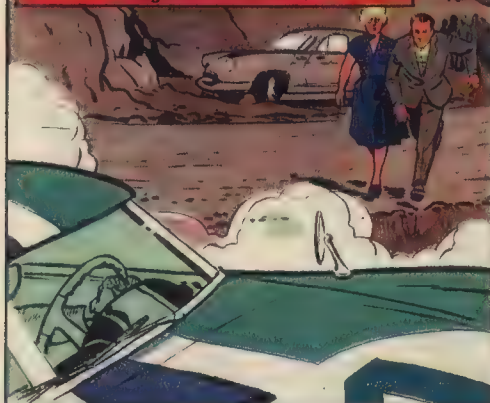
Maar de Voorzienigheid waakt. De nieuwe autosneiweg werd gelegd naast de oude. Michel stort dus niet in de afgrond, maar slechts vijftig centimeter lager op de oude weg.

Daar blijft de «Vallante» vlak naast het ravijn staan...

Enkele kijkers komen te hulp. Het zijn Belgische toeristen...

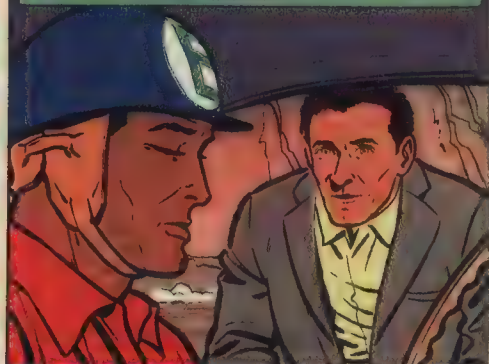

Ben je gewond?

Neen, neen, het gaat... Dank je!

Michel is nooit zo bang geweest. Nog enkele ogenblikken blijft hij zitten en luistert naar het angstig bonzen van zijn hart. Dan wordt hij kalmer...

Een minuut later wordt de «Vallante» reeds opgekrakt. Michel vindt de oorzaak van het ongeluk: een steen, geprojecteerd door een voorwiel is door de plaat gedrongen die de motor moet beschermen, en heeft het rempedaal vastgezet. Michel schroeft de plaat los, neemt de steen weg, het rempedaal komt weer vrij. Hij kan dus weer vertrekken, maar hij moet daarvoor vijftig centimeter hoger op de nieuwe auto-weg komen. Hij haalt een spade uit de koffer van zijn wagen en, geholpen door bereidwillige kijkers, kan hij weer op de goede weg geraken. Het is tien minuten geleden dat Michel uit de bocht ging... Daar komt Berckmans aangesnord en stopt...

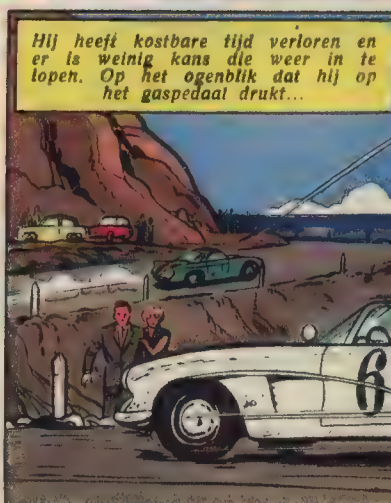
Rij door, vriend! Rij door! Het is helemaal niets! En het was niet het werk van een saboteur, hoor!

Michel vertrekt opnieuw en stelt vast dat zijn remmen degelijk werken. De «Vallante» is weer tiptop in orde!

Hij heeft kostbare tijd verloren en er is weinig kans die weer in te lopen. Op het ogenblik dat hij op het gaspedaal drukt...

Aa! Daar is Warsón reeds!... En Dino?... Ik zal mijn vertraging niet kunnen goed maken... Ik heb de race verloren!

TEKENINGEN : E. AIDANS

De aarde beeft als een reusachtig gewond dier. De grond splitst open...

TERRAMIENTO! TERRAMIENTO!

NAAR DIE KERK GINDS...
VLUG!

De jongens komen heelhuids uit de kerk. De aardbeving heeft slechts vier minuten geduurd, maar Vera Cruz is in een puinhoop herschape.

Het is ontzettend!

Jullie mogen hier niet blijven, jonge vreemdelingen. Er kan een nieuwe aardbeving komen. Mijn twee gezellen zijn verdwenen... Kom, neem hun paarden!

Heel graag, señor, maar wij kennen dit land niet en...

Ik rijd naar Mexico. Jullie kunnen me vergezellen.

Akkoord en dank u! U redt ons werkelijk uit de nood!

Prachtig! Onze list is geslaagd. Wij mogen hen niet uit het oog verliezen...

Dat is de Popocatepetl. Mexico ligt aan de overzijde. Wij moeten onze paarden echter een rustpoos gunnen. Willen jullie meekomen tot aan de kratermond? Het loont de moeite...

Wij zijn er! Indrukwekkend, nietwaar? Kijk naar de solferdampen die opstijgen!

Brrrr!... Wat een diepte!

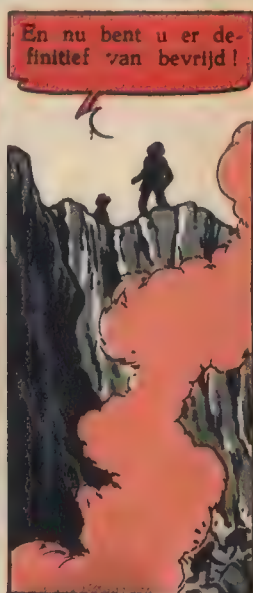

De jongens worden laf in de afgrond gestoten. Beneden te midden van de solferdampen en de gloeiende lava is de dood onvermijdelijk.

Domoor! Ik had je gezegd ze op te sluiten in een grot en niet ze te doen verdwijnen!

Bah! Dat heeft toch geen belang, baas!

En nu bent u er definitief van bevrijd!

Maar de bandiet verheugt zich te vroeg. De jongens zijn terecht gekomen op enkele rotsblokken en niet in de ontzettend diepe kratermond.

Tom, ben je gewond?

Neen, slechts enkele schrammen... Het is ongelooflijk! Wat een val, zeg!

De man die ons in de diepte heeft geduwd is een moordenaar. Maar, waarom deed hij dat?

Ik vraag me af waarom hij ons aanbood Vera Cruz te verlaten... Ssst! Ik hoor stemmen... Ralsky en Blomm...

Alles wordt me duidelijk!

Hij denkt dat wij in de kokende lava zijn gestort. Maar eigenlijk is onze positie niet rooskleurig...

Pat, is er daar geen uitgang?

Het is inderdaad een diepe gang... en het tocht hier! Het is deze tocht die de solferdampen de andere kant uitjaagt... Kom, hier ligt misschien de redding...

Heel voorzichtig sluipen de twee jongens door de donkere gang. Tamelijk vlug bereiken zij de uitgang.

Ik zie het daglicht!... We zijn gered!

Maar helaas, de opening is te smal en na twee uren tevergeefse moeite...

Het is onmogelijk deze rotsblokken terug te duwen. Wat moet er van ons worden?

Moed! De wanden zijn bedekt met salpeter. Dat brengt me op een idee!

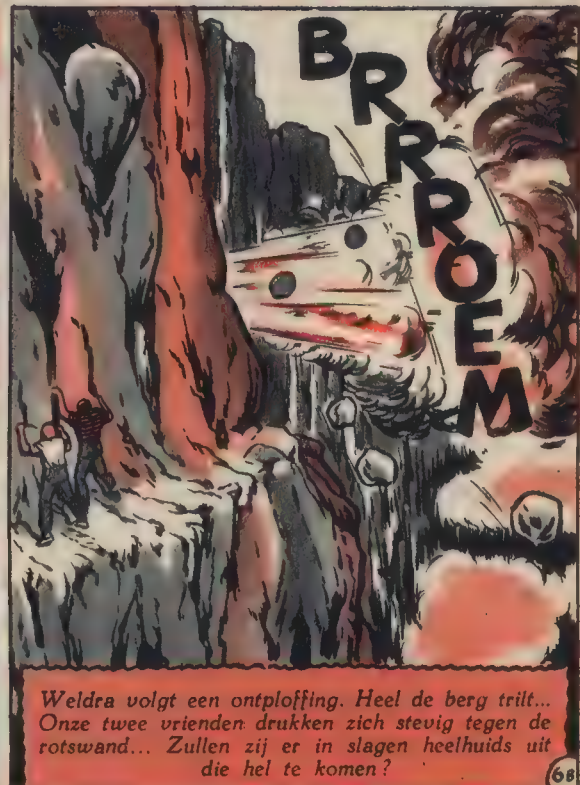

Salpeter gemengd met solfer is een ontploffingsstof. Wij zullen een mijn maken... Help me!

Ik stop het mengsel in dit gat, bedek het met een rotsblok... En deze fijne streep kruit zal dienst doen als lont. Zodra ik de lont ontsieek, vlucht je in de krater...

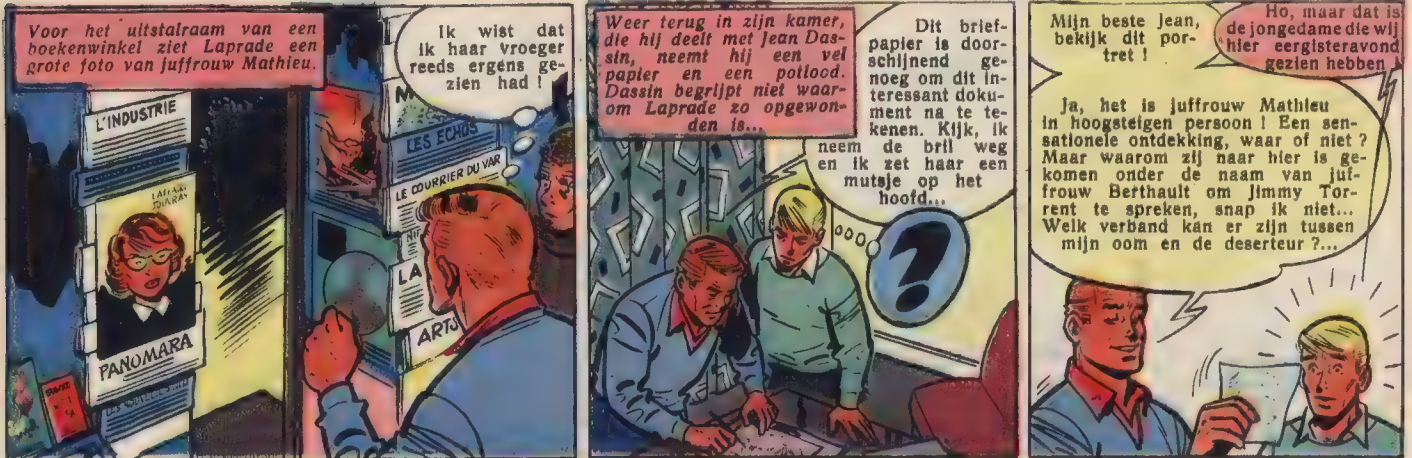
Op Gods genade!

Weldra volgt een ontploffing. Heel de berg trilt... Onze twee vrienden drukken zich stevig tegen de rotswand... Zullen zij er in slagen heelhuids uit die hel te komen?

Het geheim van JIMMY

Bernard Laprade kreeg een verdiende mullpeer van Jimmy Torrent. Laprade wil zich wreken... wordt do...

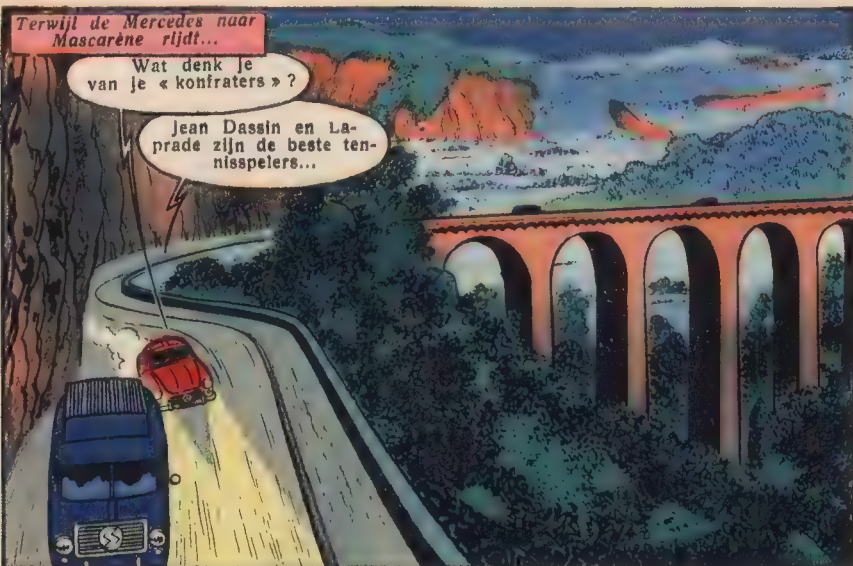
(1) Zie « Jari en de Kampioen »

TORRENT

door Raymond Reding

de onbekende door Jimmy naar Mascarène gebracht, herkent hij juffrouw Mathieu, die opgespoord politie...

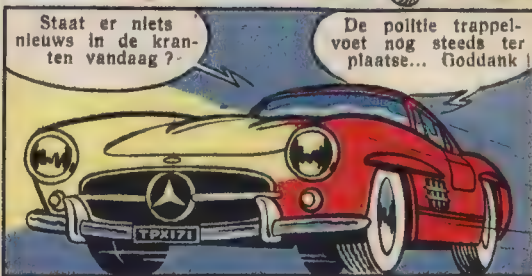
Terwijl de Mercedes naar Mascarène rijdt...

Wat denk je van je « kohlraters »?

Jean Dassin en Laprade zijn de beste tennis spelers...

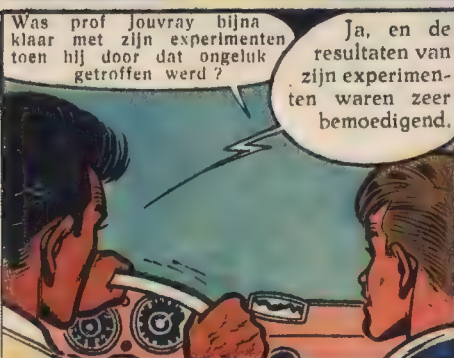

Akkoord. Maar het karakter en het gedrag van Laprade zullen moeten veranderen, wil hij ooit in de competities iets goeds presenteren!

Staat er niets nieuws in de kranten vandaag?

De politie trappelt nog steeds ter plaatse... Goddank!

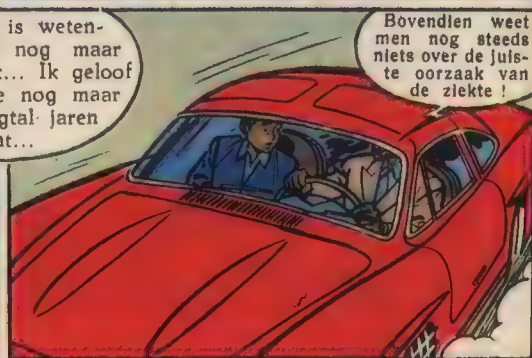
Was prof Jouvray bijna klaar met zijn experimenten toen hij door dat ongeluk getroffen werd?

Ja, en de resultaten van zijn experimenten waren zeer bemoedigend.

Hoe komt het dat men de leucemie totnogtoe niet kan genezen?

Deze ziekte is wetenschappelijk nog maar pas ontdekt... Ik geloof dat men ze nog maar een zestigstal jaren kent...

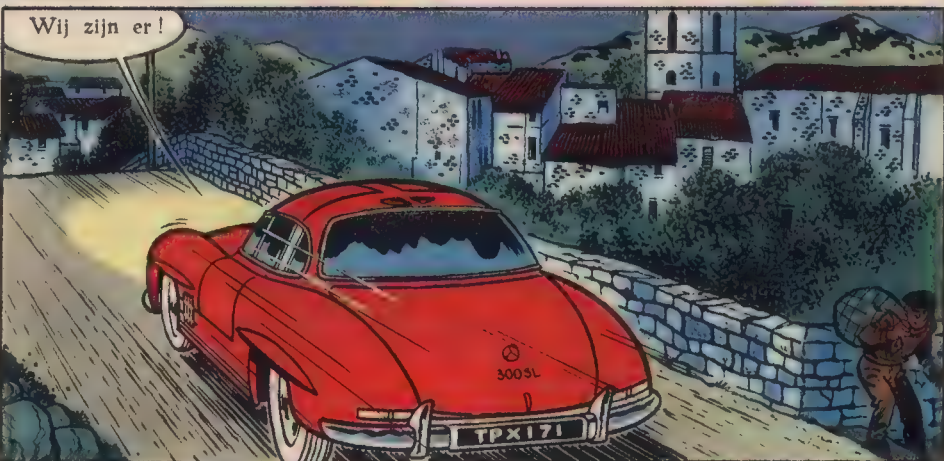

Bovendien weet men nog steeds niets over de juiste oorzaak van de ziekte!

Indien prof Jouvray een antileucemie-serum kan samenstellen, heeft hij dan een even zo belangrijke ontdekking gedaan als weleer Pasteur?

Ja, heel zeker!

Wij zijn er!

He, zeg! Dat is de wagen die juffrouw Berthault naar hier heeft gebracht!

Goddank! Daar zijn jullie dan!

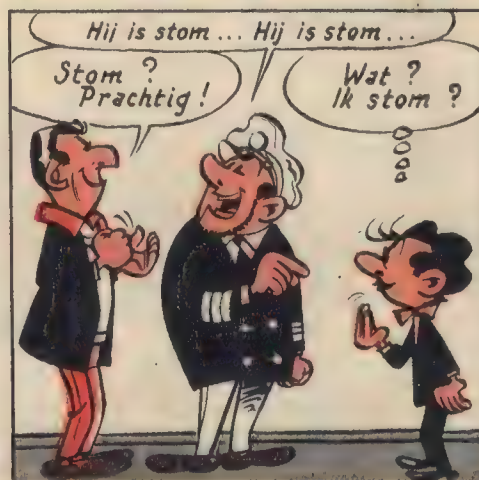
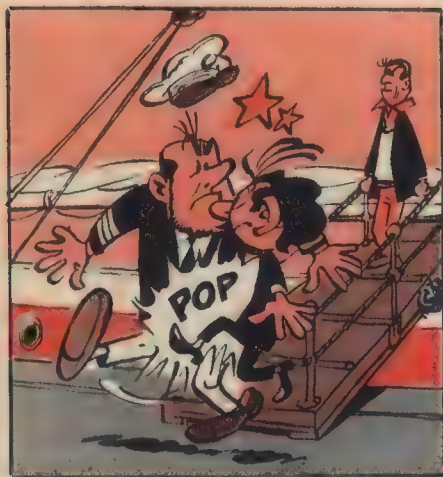
Maar je bent helemaal met BLOED bedekt!

Kom vlug, Mr Torrent! Bekommer je onmiddellijk om prof Jouvray!

De wonderbare tocht van

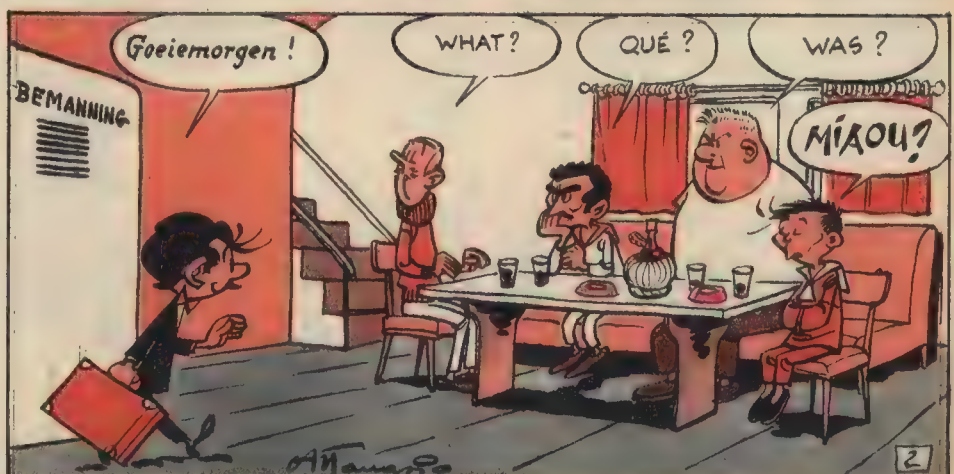
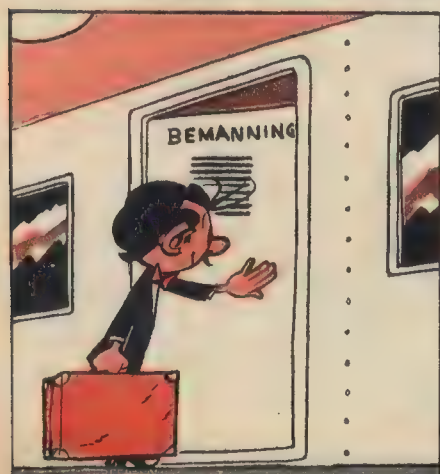
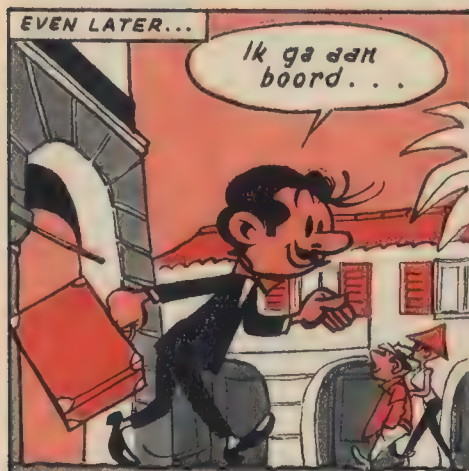
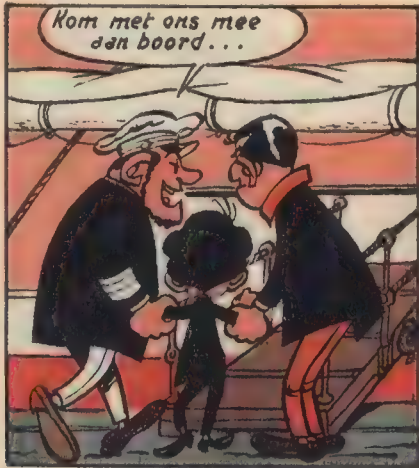
Een reeks nieuwe en grappige avonturen

SIGNOR SPAGHETTI

...chten onze knappe held Signor Spaghetti...

DOOR ATTANASIO * SCENARIO: GOSCINNY.

STORM OVER DE FAR-

door L. en F. FUNCKEN

De verschijning van Jack en zijn twee gevangenen wekt vanzelfsprekend heel wat herrie in het huis van Gould.

Wat betekent dat? Met welk recht neemt men mijn zoon gevangen als een moordenaar?

Het spijt me, maar uw zoon is de chef van de veedieven die sedert vele maanden de streek afschuimen. Toen hij zag dat het net om hem werd dicht gehaald, trachtte hij naar Mexico te vluchten in gezelschap van zijn luitenant Joseph Steve. Onbewust vertelde hij waar hij zijn buit heeft verborgen...

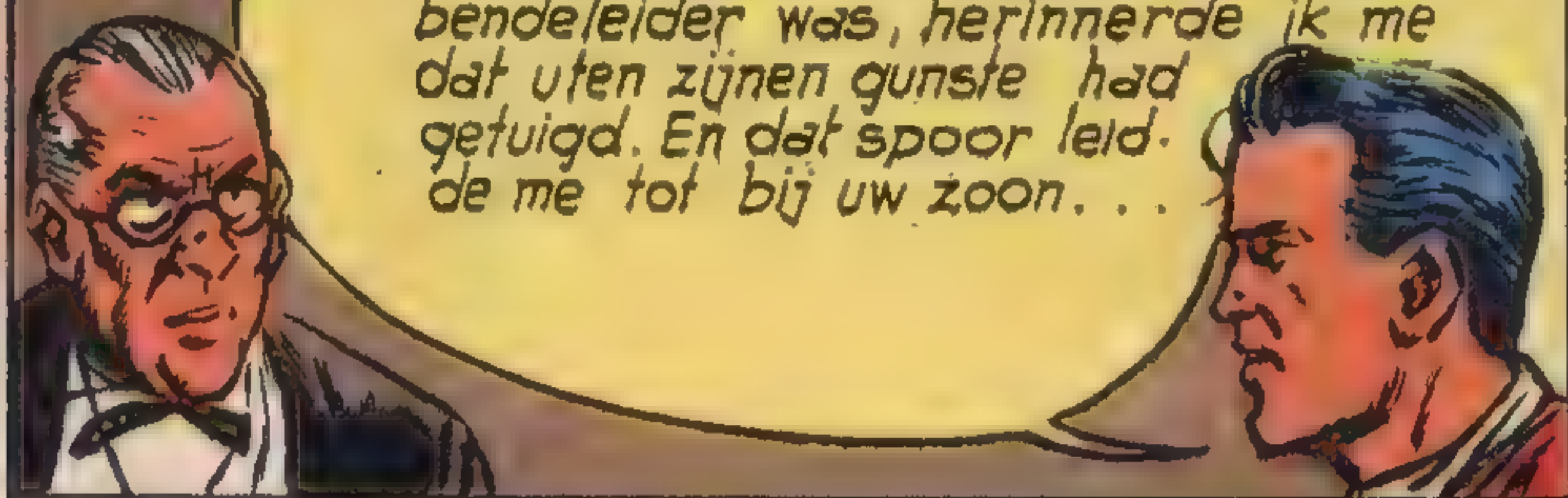

Je loochent niet? Het is dus de waarheid? Nu begrijp ik waarom je je liet inviteren door Jeremiah Gould. Je wou ter plaatse je dievenbende leiden, nietwaar?

Indien ik er aan denk, dat ik op jouw aandringen en op jouw woord twee jaar geleden heb getuigd ten gunste van die schijnheilige Steve... Hoe kon ik zo dom zijn!

Dit detail heeft mij geholpen om de bende te ontmaskeren. Toen ik wist dat Steve de gezant van de bendeleider was, herinnerde ik me dat uten zijn gunste had getuigd. En dat spoor leidde me tot bij uw zoon...

Na Wilkie junior en Steve, werden Laramie en Alfredo aangehouden. Niet lang nadien werden al de overige bendeleden ingerekend. De opdracht van Jack - alias Pelzer - en Bill Oakie was hiermee ten einde. Zij namen afscheid van de sheriff van Savageton.

Adieu, Diamond! Nogmaals hartelijk dank en goede reis!

Bravo, Jack! Je hebt mooi werk verricht! Nu begrijp je meteen waarom ik er niet aan hield dat de senator je in mijn woning zag. Ik verdacht hem sedert lang. Ja, inderdaad, ik verdacht de vader, niet de zoon...

In het begin verdacht ik hem ook, dat moet ik bekennen

De storm over de Far-West is uitgewoed. De boeren en de veehandelaars kunnen weer in vrede hun vee over de prairie leiden. Ons sympathiek trio rijdt nieuwe avonturen tegemoet.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

TEKST VAN J. SCHOONJANS

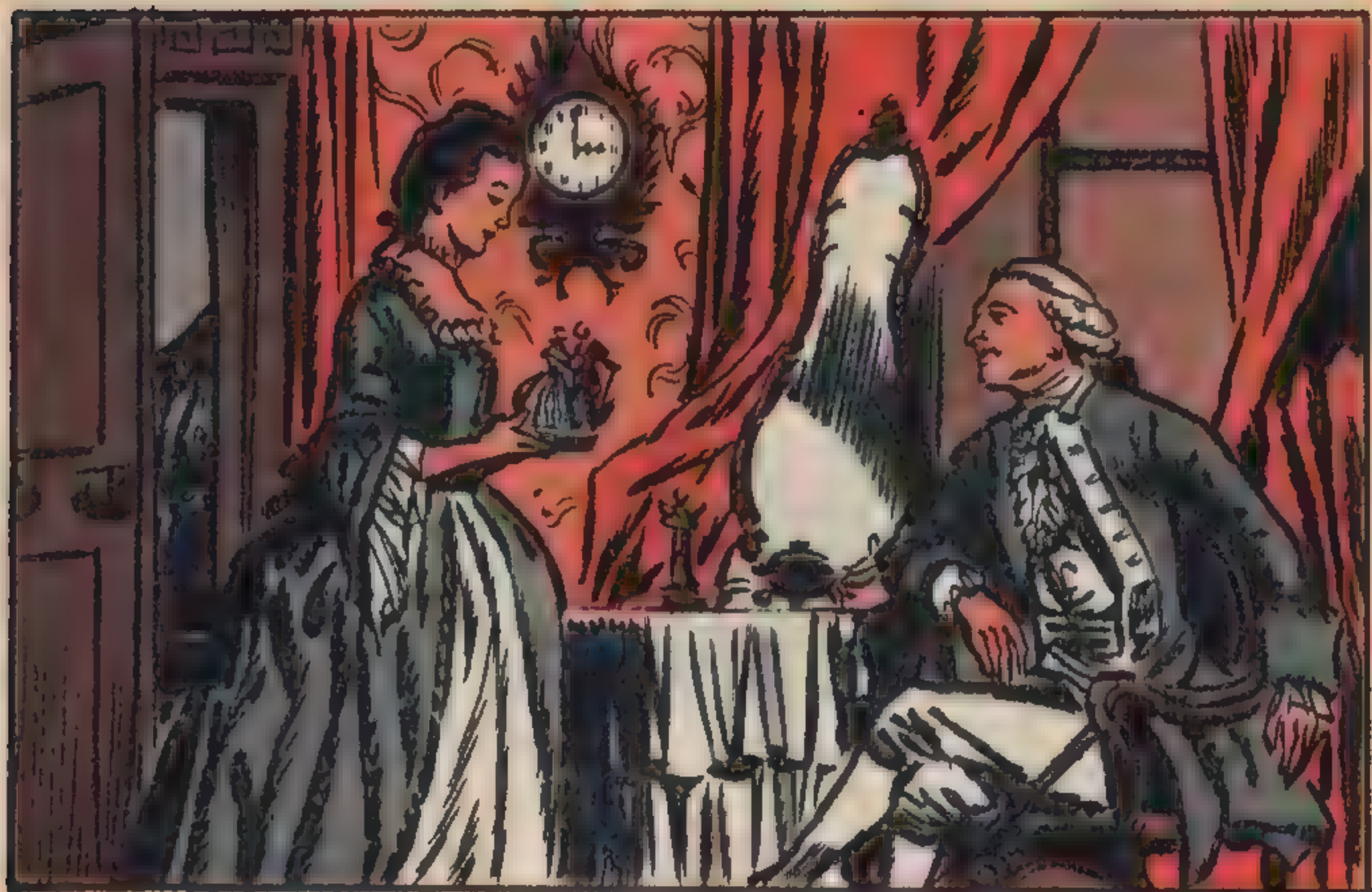
ROCOCO

HET was de eeuw van het licht! De vrijheid verlichtte de wereld! Was het daarom dat iedereen zich in rococostijl kleepte? Rococo komt uit het Frans « roc », « rocaïlle », rots, grotwerk. Het is een kunststijl die zich kenmerkt door overrijke, verrukkelijke en gril-lige vormen. De symmetrie werd ter zijde ge-schoven. Men verkoos, in die tijd, gracieuse ornamenten en speelse details. De kunst tot dan toe klassiek, plechtig groots, werd vrien-delijk, licht maar vaak ook onbenullig...

3. - CARNAVALS

DE XVIIIe eeuw was de eeuw van het vermaak, van de feesten, de bals, de mascarades. Iedereen zocht ver-strooiing en wilde zich vermaken. Het is waar dat de vlin-ders en de muggen een sarabande dansen rond het licht van een kaarsvlammetje, nietwaar? De schilders hebben het speelse, het vrolijke en het oppervlakkige leven van die tijd in beeld gebracht. Canaletto, Longhi, Guardi, Tiepolo hebben de carnavals van Venetië met zwier gepenseeld.

1. - BONBONNIERES

IN de XVIIIe eeuw was de burgerij rijk genoeg om zich van de kunst meester te maken. En de kunst, tot dan toe gere-serveerd voor de paleizen, diende voortaan om de huizen mooier te maken. Het was de triomf van het kleine: kleine boudoirs, kleine meubels, kleine spiegels, kleine snuifdozen en porseleinen figuurtjes. Iedereen was dol op het porselein van Doornik, Saksen en Sèvres, en op het aardewerk van Delft, Straatsburg en Nevers.

4. - KLEINE TRIANONS

IN de XVIIIe eeuw waren er beeldhouwers van charmante busten, standbeelden, médaillons en fonteinen, zoals o.m. Houdon en Pigalle. Er waren ook architecten die sierlijke dingen maakten, zoals Gabriel. Zijn voornaam was Ange. Die Ange Gabriel bouwde te Versailles voor de markiezin van Pompadour een paleis in miniatuur: « Petit Trianon ». Het was een juweel! Frederik II van Pruisen en Gustaaf III van Zweden, lieten insgelijks zo'n sierlijk paviljoen bouwen.

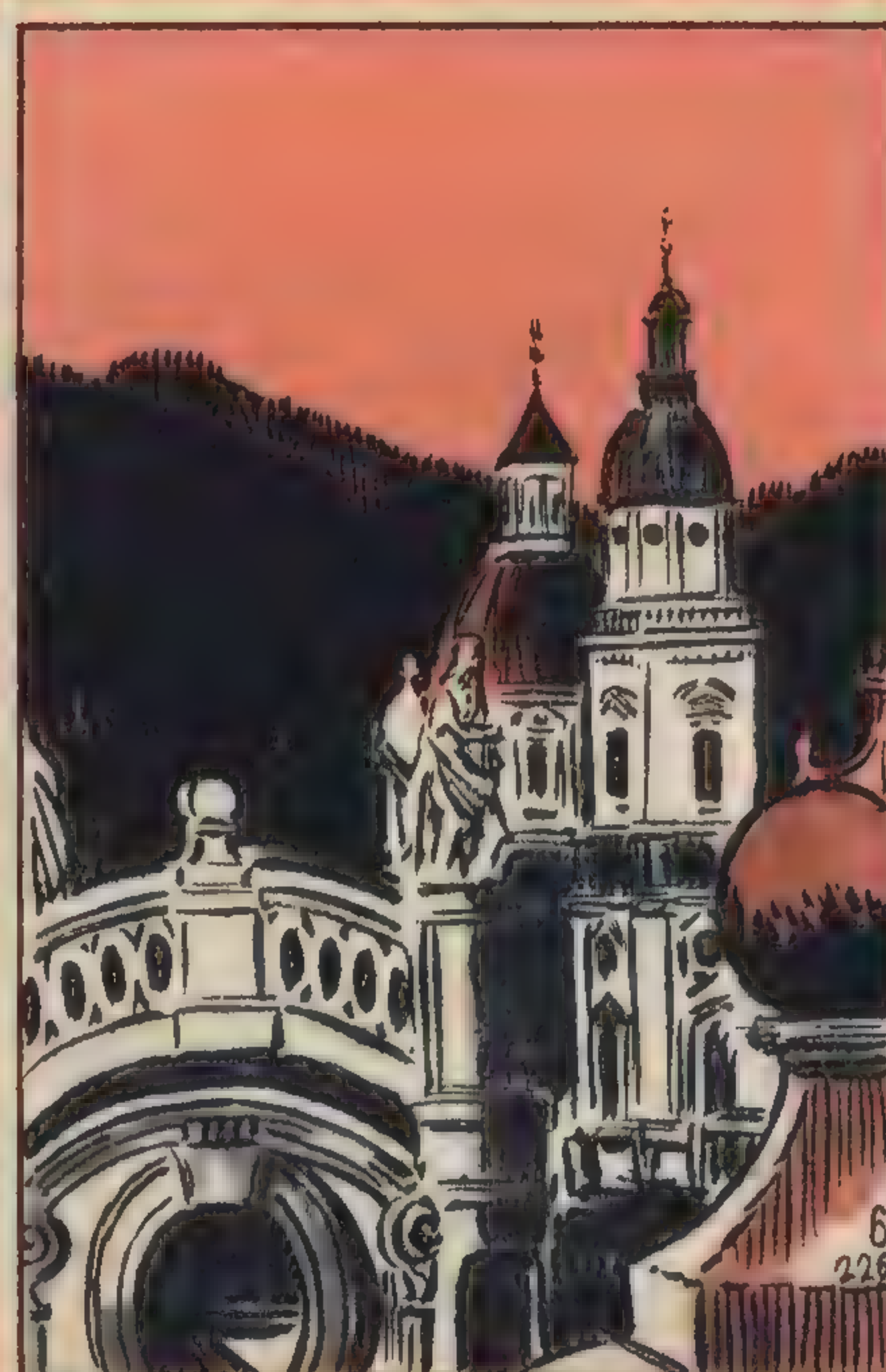

2. - LIEFLIJKE SCHILDERIJEN

DE XVIIIe eeuw was nauwelijks begonnen, toen de schilder Jean-Antoine Watteau de Rococo in de schilder-kunst bracht. Hij konterfeitte kleine, lieflijke schilder-stukjes voor salons, heel vaak landelijke of galante toneeltjes in de verrukkelijkste kleuren. De figuren waren mooi, schalks, maar ook oppervlak-kig. Watteau kreeg in Frankrijk volge-lingen met talent: Nattier, Boucher, Quentin de la Tour, Chardin en vooral Fragonard. De En-gelse school bracht in die tijd meester-werken voort inza-ke portretkunst. De grootste virtuozen waren Gainsborough en Reynolds.

5. - ALLES ROCOCO

GROTE monumen-ten, kerken en zelfs kloosters wer-den aangetast door de Rococo. Bekijk te Brussel b.v. het Koningsplein, gecreëerd door Montoyer, en je hebt een idee van de smaak van de XVIIIe eeuw. Toch kende de Rococo misschien het meeste sukses in Beieren, in Saksen en vooral in Oosten-rijk. Dresden, een zeer mooie stad, werd bijna volledig opgetrokken in Rococo. Wenen ook, maar dit met veel zwier en luister. Een typische stad uit de XVIIIe eeuw is on-getwijfeld Salzburg. En wie zegt Salz-burg, zegt Mozart. Wij zullen Mozart even groeten!

Ben je sterk?

Sterk in aardrijkskunde?

- 1 Welk is het hoogste punt van België?
- 2 Waar bevindt zich de samenvloeiing van Leie en Schelde?
- 3 Wat is het grootste meer van Belgisch Kongo?

Zend je antwoorden per briefkaart aan

HACOSAN

St-Michielslaan, 103
Brussel 4

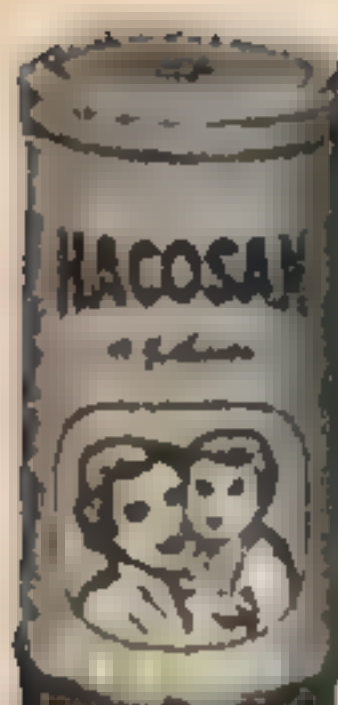
en vergeet je naam en adres niet!

Heb je goed geantwoord, dan krijg je

100 zegels

Sterk als deze kerel?

Vóór elke match drinkt hij een lekkere kop HACOSAN, de drank der kampioenen! Vraag er aan je ma en vertel haar dat HACOSAN in de melk, bij het ontbijt... van jou een flinke kerel maakt!

HACOSAN
voedt en versterkt

HALLO, HALLO, HIER **LUC VARENNE**

DE GROTE MATCH STAAT VOOR DE DEUR...

BINNEN veertien dagen hervatten de Rode Duivels hun aktiviteit op internationaal plan. Sedert een zekere Holland-België match, waren ze stilletjes thuis gebleven. Toen hadden onze Rode Duivels ook zo'n voorraad doelpunten opgeraapt, dat ze vijf maanden van hun reserve konden leven... Vijf maanden is natuurlijk een hele tijd! Een voetbalploeg kan zich in vijf maanden flink oefenen, maar toch vragen we ons af of het niet voorzigtiger ware geweest de wachttijd nog met enkele weken of maanden te verlengen. Indien wij in het Zuiden dezelfde afstraffing krijgen als in het Noorden... Nou, dan gaan we nooit meer naar een voetbalmatch kijken!

De equipe waartegen wij moeten spelen is sympatiek, briljant en heel flink. Je weet het natuurlijk reeds, wij moeten tegen het Franse elftal spelen. Heb je de uitslagen van de Franse kompetities gevolgd? Zo ja, dan weet je wat er ons zeer waarschijnlijk binnen veertien dagen in het Heizelstadion te wachten staat. Twee maanden geleden speelden de Spanjaarden tegen de Fransen, tijdens een match die georganiseerd werd ten bate van de slachtoffers van Frejus. De Fransen overwonnen schitterend, maar persoonlijk hechten wij niet veel waarde aan deze uitslag. De Spaanse spelers immers waren in

zeven haasten bij elkaar getrommeld en zij namen de wedstrijd niet al te ernstig op. Het mooiste bewijs daarvan is het feit, dat zij pas tijdens de laatste vijftien minuten in actie kwamen. Hun virtuositeit en hun samenspel was toen zeer overtuigend en beslist beter dan dit van de Franse ploeg.

Sedert de wereldkampioenschappen in Zweden, kon de Franse equipe haar standing bewaren. We willen niet meer terugkomen op het probleem van het beroepsspel, dat beslist in het voordeel van onze Franse vrienden uitvalt. Wij hebben het reeds gezegd, men moest de zaak in ons land eens ernstig bestuderen! Wij verheugen ons toch in het vooruitzicht van deze match, omdat wij hopen mooi spel te kunnen bewonderen en ook omdat wij er van overtuigd zijn dat onze Rode Duivels toch hun beste beentje zullen voorzetten!

Er was een tijd toen alle voetballiefhebbers deze slogan kenden: Frankrijk wint alle matches behalve die tegen de Rode Duivels. Ik hoop dat deze slogan nogmaals bewaarheid wordt, maar ik vrees dat die mooie tijd voorbij is... Wij wensen ons elftal veel moed toe. Wij zouden hen willen toeroepen: « Flink er op los, jongens! Toon dat jullie nog niet hebben afgedaan! »

VOLGENDE WEEK:

GEEN GENADE

DE NIEUWE AVONTUREN VAN DE WITTE RUITER

JOHAN DE WITTE RUITER WORDT ACHTERVOLGD DOOR DE WAPENKNECHTEN VAN DE HERTOG VAN GARCIA, DIE GEEN GENADE KENT. KOMT HIJ HEELHUIDS UIT DEZE ONGELIJKE STRIJD? EEN BOEIENDE GESCHIEDENIS GESCHREVEN EN GETEKEND DOOR L. EN F. FUNCKEN.

een onverschillige blik toe en zette zijn weg voort alsof wij lucht waren! Na enkele minuten verdween hij. Wij haalden verlicht adem. Sedertdien heb ik er een gewoonte van gemaakt mijn geweer mee te nemen wanneer ik er op uit trek...

De luipaard gaat overdag bijna nooit uit. Hij houdt zich schuil in het struikgewas, koestert zich in de zon of doet een dutje op de dikste tak van een boom. Je ziet hem daar niet liggen, want hij verbergt zich in het groen. 's Avonds gaat hij op jacht. Hij zwerft dan tot hij een prooi geroken heeft en nadert ze zeer omzichtig. De luipaard valt alle warmbloedige zoogdieren aan. Het gebeurt dat hij op een boomtak gaat liggen, dicht bij een plas water of een rivier, waar de dieren uit het woud komen drinken. Wanneer zijn slachtoffer nadert, springt hij er op af en bijt het de keelader over. De luipaard drinkt het bloed en neemt de rest mee om het in een stil hoekje op zijn gemak te kunnen oppeuzelen. Over het algemeen kan hij niet alles in één maaltijd opeten. Hij komt de volgende nacht terug. In afwachting hijst hij hetgeen er van zijn prooi overblijft in een boom. Daar kunnen de hyena's en de jakhalzen er niet aan!

gen aantreft. Deze soort is mas siever, heeft een lichtere pels het haar is langer, de vlekken staan er duidelijker op getekend. Er is echter weinig essentieel verschil tussen deze soorten. Hoe ze ook mogen heten, allen zijn ze uitstekende jagers met een uiterst fijn gehoor, een zeer ontwikkelde flair, soepele spieren, klauwen vlijmscherp als dolken en tanden gemaakt om te verscheuren en te verslinden.

De luipaard is sluw, gulzig, wreed en voorzichtig. Hij verlaat het hoekje van het woud of van de berg, waar hij zijn woonst heeft, nooit. Hij leeft alleen. Hij houdt zich schuil in het dichte struikgewas, verdwijnt ongemerkt en geruisloos. Hij waagt zich nooit op een naakte vlakte, wanneer dit niet hoogst noodzakelijk is. De valstrikken weet hij te omzeilen. Een van mijn vrienden zag een wifjesluipaard drie nachten achter elkaar naar een val toekomen. Ze nam het lokaas heel voorzichtig in haar ijzersterke tanden, maar ze liet zich niet vangen! De luipaard riekt de jager van op grote afstand en hij maakt een ommetje om die gevaarlijke kwast uit de weg te gaan.

De luipaard heeft zijn leven goed georganiseerd en daarom verdwijnt hij minder vlug dan de andere roofdieren die moeten wijken voor de civilisatie. Het is ook heel moeilijk jacht op hem te maken. Gewoonlijk kan men hem slechts vinden met behulp van enkele jachthonden. De luipaard is moedig. Wanneer hij de kans ziet om te ontsnappen doet hij dat, maar wanneer die kans hem niet geboden wordt, dan vecht hij dapper en tot de laatste ademtocht. Gewond is hij gevaarlijker dan een leeuw, omdat hij veel soepeler is.

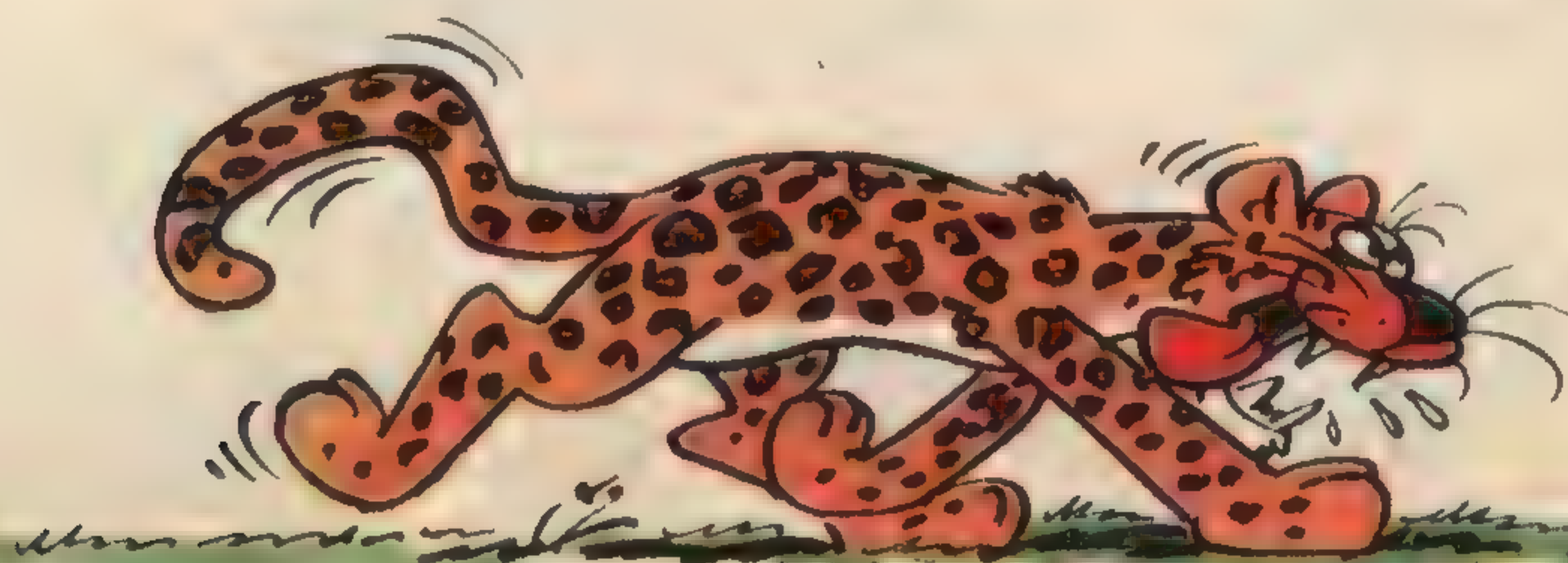
De luipaard houdt niet van de mensen. In gevangenschap kan hij niet aarden, zelfs na jaren is hij nog steeds agressief. Wanneer je nog eens naar de Zoo gaat, nader zijn kooi dan niet te dicht!

- De luipaard is een gewerveld zoogdier en behoort tot de orde van de roofdieren, zoals de kat, de leeuw, de tijger, de wolf, de beer, de das.
- Zijn schreeuw is een soort van hese hoest. Hij maakt er slechts zelden gebruik van.
- Gewicht: gemiddeld 45 à 50 kg voor een mannetje.
- De luipaard is het meest verspreid groot katachtig roofdier van Afrika en Azië.

DE LUIPAARD IS SLUW EN WREED

VERTELDE ik je reeds dat ik in mijn jeugd kriskras door Afrika zwierf? Ik werkte toen voor een privémaatschappij en had het toezicht over bepaalde wouden en waterlopen. Op zekere dag was ik in Kenia. Mijn zwarte gids en ik gingen een plantage inspekteren, die niet

ver van het dorp lag waar wij gelogeed waren. Wij volgden een weg tussen het dichte struikgewas. Eensklaps hoorden wij rechts van ons een paar droge takken kraken... Wij keken om en zagen een prachtige luipaard, die doodgeemoedelijk uit de struiken tevoorschijn kwam. Hij wierp ons

DE VLAMMENZEE

DOOR
JACQUES
MARTIN

Fischer belt een man op te Tanger. Wie mag die geheimzinnige man wezen?

Ja, ik ben het, Arnold Fischer. Het spijt me dat ik u stoer, maar het is absoluut noodzakelijk dat wij elkaar zo vlug mogelijk ontmoeten. ... Te Portsmouth ligt mijn jacht, uitgerust met een watervliegtuig. Ik geef een telefoonje. Het vliegtuig stijgt op en haalt u af. Binnen enkele uren bent u hier. Ho, maak u daarover geen zorgen. Wanneer het om zulk een belangrijke zaak gaat zie ik niet op geld. In orde. ... Goed, dank u. Het is nu 2 uur 30. Om 6 uur heden morgen zal het vliegtuig te Tanger neerstrijken. Het nummer is geïmmatriculeerd G-JAST. In orde. Tot weldra!

EN DE PSEUDO - MARKIES PONTI DI MARCO, DIE NIEMAND MINDER IS DAN DE SCHURK AXEL BORG (1), VERLAAT HET TELEFOONHOKJE. ...

Ha! Ben - Gourah, kom even hier. Ik moet je iets zeggen!

Ik moet dringend naar het kontinent toe. Laat twee reiskoffers voor mij klaar maken. Alles moet gereed zijn om 5 uur. Verwittig Holmes en Maravagio. Zeg hen, dat ik op hen wacht in mijn kantoor. ...

Goed, signor!

DE UREN GAAN VOORBIJ. BU DAGERAAD LOPEN JAN EN LERRANC, GEÏSCORTEERD DOOR HUN REDDERS, DOOR DE HOOFDSTRAAT VAN MONT-SAINT-MICHEL. DEZE IS VERLATEN.

Alles is hier rustig...

Ja, maar u hebt me nog altijd niet uitgelegd om welke reden u mij vorige nacht uit het souterrain geholpen hebt. ...

U heeft ook geen kik gegeven toen ik u de foto's toonde!

Maar alle gekheid op een stokje, wij stellen hier een onderzoek in. Dat heb ik u reeds gezegd. Wij verdenken er een bepaalde bende van professor Le Gall te hebben ontvoerd. Nadat wij de foto's hadden genomen, waren wij er van overtuigd dat de professor opgesloten was in Fischer's huis.

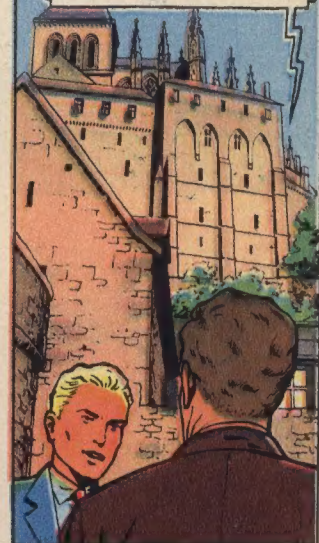

... Het was niet de professor, doch zijn neef. Wij bewaarden de wijze waarop u hem hebt gered. Wij wisten niet dat die kleine jongen in de kelders opgesloten zat. Onze chef die zich laat verontschuldigen omdat hij thans niet hier is, wist wel dat een reporter als u niet kwam rondneuzen als eenvoudige toerist. Hij zag u afdaalen in de gang beneden aan de Ringforen. Vermits u na enkele uren nog niet teruggekeerd was, zijn we op zoek gegaan. ... U kent de rest. ...

Inderdaad. Maar hoe hebt u de verdwijning van prof. Le Gall vernomen? ...

Dat, mijn waarde is ons beroep! En indien ik u een goede raad mag geven: wees op uw hoede en breng het kind ergens waar het veilig is! ... Anders krijgt u beslist veel moeilijkheden met de bende! ...

Dank u... En dank ook uw chef. ... Tot weerziens!

Maar waarom laat u die jongen vertrekken? De bende van Fiuselli zal aldoen om hem weer in handen te krijgen! ...

't Is een bevel van de chef. Hij heeft zijn idee! ... Maar kom, wij mogen thans geen tijd meer verliezen. ...

EN ENKELE OGEN-BLIKKEN LATER ...

Je bent vrij, jongen. Maar het gevaar is niet geweken. Wij moeten je oom absoluut terugvinden. ...

Ja... Maar... HE!

OPGELET!
HOU JE VAST !!

(1) LEES HET ALBUM « HET SEIN STAAT OP ROOD ».

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook: HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lerranc

(Wordt voortgezet)

publiar

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiël : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Het Ganzenspel 200 punten

De Puzzel op hout 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiël - Zeevaart : Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.

België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.

De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.

De Geschiedenis van de Wereld 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T. P. H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of naar de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen 'A L'INNOVATION.

Om veel KUIFJE'S BONs te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN
PANTOFFELS — ESKIMO
KINDERBOTTINES — MARATHON
SKI — FRANCO-SUISSE — PANACE D'OR — PALMAFINA
LOMBARD — COLLECTIE
PAPETERIE — ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN — LE TIGRE
HORTON — PRODUKTEN
JUCY & WHIP — TOSELLI
PALMOLIVE — COLGATE
PROSMANS — ZWARTE KAT
NOSTA

DE PO

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 15^e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Barapijlaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — Uitg.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — Heliograf : Drukkerij-Heliograf. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 60 cent - CANADA en de USA : 15 cents.

BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid).

Tel. 170.965 - Giro 655.399 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).

Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe.

Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.

Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENTSTARIEF

België Belg. Congo en buitenland Canada en Ver. Staten

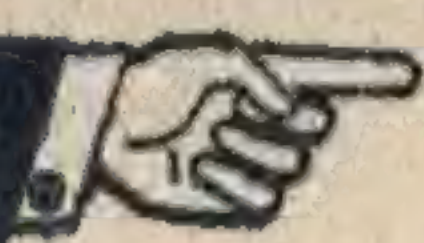
3 maanden ... 93,— F. 105,— F. \$ 2.00

6 maanden ... 180,— F. 205,— F. \$ 4.00

1 jaar ... 350,— F. 400,— F. \$ 7.00

11-2-60

PUBLICITEIT

publart*

EEN MOOI GESCHENK

EEN Duitse firma heeft, naar men ons vertelde, keukenschorten voor heren in de handel gebracht onder het motto: « Blijf er mannelijk uitzien wanneer je de vaat wast! » De schorten, zo beweren de verkopers althans, zijn ruim en comfortabel en gelijken op een gestreept herenvest... Dus, heren, dan maar met moed en vlijt die schort aangehouden en de vaat gewassen! Veel sukses! Wij doen niet mee!

RAADSEL Nr 28 DE ONTVOERING VAN PIP

(3de episode)
OPLOSSING

MEVISSE is de chef van de bende. Hij loog toen hij beweerde dat hij om twee uur 's namiddags met New York telefoneerde. De korrespondent in Amerika bevestigde nochtans dit feit... Inderdaad. Maar, er is zes uur verschil tussen onze tijd en de plaatselijke tijd te New York. In werkelijkheid was het dus acht uur 's avonds toen Mevisse met New York telefoneerde.

OPLOSSING VAN DE SPELLETJES VAN PAGINA 3

PUIKE
ORGANISATIE
4 - 20 - 23 - 31

DE VISSER
kijken naar een duiker.

U WASSEN ? ... HOE PLEZANT !

Gebruik, zoals ik, PALMOLIVE-zeep die U recht geeft op KUIFJE'S bons!

KUIFJE'S bons :
Prachtige collecties
chromo's,
enz...

PALMOLIVE

DE ZACHTSTE
ZEEP DIE
BESTAAT !

LATEN WIJ VREDE SLUITEN...

en samen onze lekkere FRANCO-SUISSE-
boterhammen opeten

SKI
PERRETTE
BLEUETTE
GOUDA

★ de enige kaas met KUIFJESBON

STILJON

AL TE KRAS! ZE FLUISTEREN
VOORTDUREND ONDER ELKAAR...
EN IK BEN ER NIET IN GESLAAGD
OOK MAAR ÉÉN ENKELE LETTER
VAN HUN **GEHEIM** TE SNAPPEN!

TOP SECRET 3

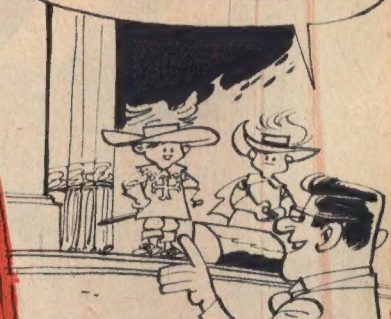

HET TEATER STELT VOOR: **VICTORIA** DE GEEST VAN DE MUSKETIER

Detectivestuk in 4 bedrijven

1^e BEDRIJF

Wij stoppen thans de herhaling van
het toneelstuk...

Jaak, klim op de ladder en knip de
schijnwerpers uit...

Mark, kan jij niet even op de ladder
klimmen? Ik doe het niet graag, want
ik word duizelig als ik op een ladder
sta!

Lees dit stuk aandachtig.
Je kan lekkere repen
VICTORIA chocolade
winnen!

VICTORIA

ONS SPEL MET **ZWARTE KAT**

Koffie van alle jongelui
met KUIFJE'S BON'S

SPEL VAN DE 5^e WEEK

Ken je deze voorwerpen? Bekijk ze goed!

Foto 1 : Is dit een tarweveld, de haren van een
borstel of een rijstveld in China?

Foto 2 : Zijn het boordeknoopjes, blakers, duimspij-
kertjes?

Antwoord : Foto 1 : De haren van een borstel.
Foto 2 : Duimspijkertjes.

TON en TINNEKE

DE NEUS

